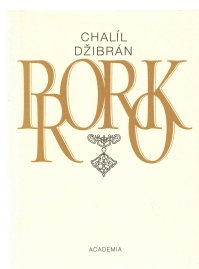

Chalíl Džibrán

Prorok

Academia, Praha, 2002

preklad: **Dagmar Steinová**

• 11

(...) láska poznává svou hloubku až v hodině rozloučení.

• 16

Když milujete, neměli byste říkat „Bůh je v mém srdci.“, leč spíše „Jsem v srdci Božím.“.

Nemyslete si, že můžete řídit cesty lásky, neboť shledá-li vás láska hodným, bude sama řídit vaše cesty.

• 17

Milujte jeden druhého, nečňte však z lásky pouto:

nechť je láska spíše pohyblivým mořem mezi břehy vašich duší.

Naplňte číši toho druhého, leč nepijte ze stejné číše.

Vzájemně se podarujte chlebem, leč nejezte z téhož bochníku.

Tančete spolu a radujte se, leč dovolte, aby každý z vás byl sám,

jako jsou struny loutny samy, byť se chvěly touž hudbou.

Odevzdejte své srdce, nikoliv však do držení toho druhého.

Neboť vaše srdce dokáže spoutat jedině ruka Života.

Stůjte při sobě, leč nikoliv příliš blízko:

vždyť i chrámové sloupy zachovávají odstup a dub a cypřiš nerostou ve stínu toho druhého.

• 21

Vaše děti nejsou vašimi dětmi.

Jsou to synové a dcery touhy Života, která dychtí po sobě samé.

Přicházejí vaším prostřednictvím, leč nikoliv z vás, a byť byli s vámi, nepatří vám.

Můžete jim věnovat svou lásku, nikoliv však své myšlenky,

neboť oni mají myšlenky vlastní.

Můžete poskytnout přibýtek jejich tělům, nikoliv však jejich duším,

neboť jejich duše přebývají v domě zítřku, který nemůžete navštívit, ba ani ve snech.

Můžete se snažit být jako oni, nesnažte se však, aby oni byli jako vy.

• 23

Málo dává, kdo dává jen ze svého majetku.

Neboť opravdu dává jen ten, kdo dává ze sebe.

• 24

Je dobré dávat, jsme-li požádáni, je však lepší dávat bez požádání, z pochopení.

• 33

(...) Život je vskutku temnota, pokud v něm není touha,
a veškerá touha je slepá, pokud se nespojí s věděním,
a veškeré vědění je marné, pokud není spojeno s prací,
a veškerá práce je prázdná, pokud není spojena s láskou.

• 34

Práce je zviditelněná láska.

• 51

(...) Vy, soudci, kteří chcete být spravedliví.

Jaký soud vynesete nad člověkem, který je sice poctivý ve svém konání, leč v duchu je zlodějem?

• 60

Váš rozum a vaše vášeň jsou kormidlem a plachtami vaší mořeplavecké duše.

Jestliže se vám rozbijí plachty nebo kormidlo, budete se jen zmítat, necháte se unášet nebo znehybníte uprostřed moře.

Neboť když vládne pouze rozum, je omezující silou; a nehlídaná vášeň je plamenem planoucím vstříc vlastnímu zničení.

• 64

Vaše bolest je rozbití skořápky, do níž je uzavřeno vaše chápání.

A jako se musí rozbít ovocná pecka, aby se její nitro ocitlo na slunci, tak vy musíte poznat bolest.

• 72

(...) mnohé z toho, co říkáte, napůl zabíjí myšlení.

Neboť myšlenky jsou ptáci z volného prostoru, kteří v kleci slov sice dokáží roztáhnout křídla, leč nedokáží létat.

• 78

Nechť však člověk, který převelice touží, nepraví člověku, který touží méně: „Proč jsi tak pomalý a loudáš se?“.

Neboť vskutku dobrý člověk se neptá nahého: „Kde máš svůj oděv?“ ani osoby bez domova: „Co se stalo s tvým domem?“.

• 81

Modlíte se, když máte žal a nedostatek; kéž byste se rovněž modlili v naplněné radosti a ve dnech hojnosti.

• 81

Když se modlíte, stoupáte, abyste se ve vzduchu setkali s těmi, kdo v touž hodinu se rovněž modlí a s nimiž byste se nebýt modlitby možná nikdy nesetkali.

- 82

Bůh naslouchá vašim slovům jedině tehdy, když je sám pronáší vašimi ústy.

- 85

(...) Vaše tělo je harfou vaší duše. Je na vás, zda z ní zazní sladká hudba či změř zvuků.

- 91

Kdo nosí svou mravnost jen jako sváteční šaty, měl by raději zůstat nahý.

- 95

(...) Život a smrt jedno jsou, jako řeka a moře jedno jsou.

- 104

Laskavost, jež se na sebe dívá v zrcadle, se mění v kámen,
a dobrý skutek, který sám sobě dává něžná jména, nakonec plodí kletbu.